

මුහුදු පතුලේ සිට ගිරි ගිබර දක්වා

පුරාතනයේ ශාස්ත්‍ර හැදෑරීම අවසන් කළ ශිෂ්‍යයෙකු විසින් කළයුතු අවසන් ප්‍රායෝගික පරීක්ෂණයක් විය. සිය විද්‍යායතනයට ගවචකින් ආවරණය වන ප්‍රදේශය වටා ගොස් මිනිසාගේ ප්‍රයෝජනයට ගත නොහැකි පැල තෝරා ගෙන ඒමය. ශිෂ්‍යයා මැනවින් සතර උගත්තේ නම් ඔහුට එක පැලයකුදු ගෙන එනු නොහැකි වේ. මෙයින් ගම්‍ය වන අර්ථය වූයේ පොලොවෙහි වැවෙන සෑම පැලයක්ම මිනිස් වගෙහි ප්‍රයෝජනයට ගතහැකි බවයි.

අනෙක් අතරු ප්‍රයෝජන අමතක කළද, මිනිසාගේ ප්‍රධානතම අවශ්‍යතාවය වන ආහාර සඳහා උපයෝගී කර ගත හැකි පැලෑටි ගැන පමණක් සඳහන් කිරීමේ දී වුවද ලොවෙහි ඇති මල් පිපෙන පැලෑටි දෙලක්ෂ පනස් දහසින් සියල්ලම පාහේ ආහාරයට උපයෝගී කර ගත හැකි වී යැයි ශාස්ත්‍රඥයෝ පෙන්වා දෙති. යටත් පිරිසෙයින් ඉතිසාහයේ එක් කාල පරිච්ඡේදයක දී හෝ වේවා මෙම සෑම පැලෑටියකම සේවාව ලබා ගන්නා ලදී. ඓතිහාසික වශයෙන් පැලෑටි වර්ග රාශියක් බිහි නොවූ උතුරු ඇමෙරිකාවේ පවා රතු ඉන්දියානු වරුන් විවිධ පැලෑටි වර්ග 1,112ක් ආහාරයට ගත්බව වාර්තාවන අතර, අප්‍රිකාවේ දකුණු ප්‍රදේශයේ ආර්ද්‍ර කලාපවල වෙසෙන ගෝත්‍රිකයන් වන පැලෑටි 85 ක් අද ද ආහාරයට ගනිති.

වගා රටාව මෙම තත්ත්වය වෙනස් කළේය. අතීතයේ මානව සංහතිය විවිධ බහු වර්ගීය ශාඛ පාරිභෝජනයට ගත්තේ වුවද, ශිෂ්‍යාචාරයේ දියුණුවක් සමඟ ඇතිවූ ක්‍රමික වගා රටා වන්හිදී යොදාගන්නා ලද්දේ ශාඛා වර්ග 1500 කටත් අඩු සංඛ්‍යාවකි. වර්තමානයේ මෙම තත්ත්වය කොතෙක් දුරට ව්‍යාප්තවී ඇත්දැයි කිවහොත්, ලෝකයේ පෝෂණ පදාර්ථ සැපයුමෙන් සියයට 95ක් ම භාරවී ඇත්තේ ශාඛ වර්ග 30 කට සීමාවීය. අපේ ආහාර අවශ්‍යතාවයන් ගෙන් හතරෙන් තුනක්ම සපයනු ලබන්නේ ධාන්‍ය හෝග අටක් මගිනි. මෙම තත්ත්වය ඇති වූයේ අහේතුකව නොවේ. ආහාර පරිභෝජන රටාවේ මෙම වෙනස්වීමට මිනිස් සංහතියේ ව්‍යාප්තිය හෝ සංවර්ධනය මූලික වශයෙන් හේතු වූයේය. ජනප්‍රිය මතිමතාන්තරයක් අනුව යන්නේ නම්, ජනගහනය ව්‍යාප්ත වීම විද්‍යාත්මක හා තාක්ෂණ දියුණුව හා

ජනගහනයෙන් විශාල කොටසක් වෙනත් සේවාවල නියැලෙනු පිණිස කෘෂි කර්මයෙන් බැහැරවීම මෙයට මූලික හේතු වූයේය. මෙලෙස සමාජය ඉදිරියට යද්දී බීජ හෝ රෝපන ද්‍රව්‍යයද ඉදිරියට ගියේය. මෙම ඉදිරි ගමනේදී සමහර බෝග ලෝකයේ බොහෝ දේශගුණයන්ට සුදුසු තත්ත්වයට ව්‍යාප්ත වූයේය. උදාහරණයක් වශයෙන් ආසියාව ජන්මභූමිය කරගත් වි මුහුදු මට්ටමේ සිට මීටර් 2,200 දක්වා කඳු මුදුන්වලත්, අර්ධ ගුෂ්ක ප්‍රදේශවල සිට මීටර් 6 ක් ජලය යටතේ සාර්ථකව වගා කළහැකි ආකාරයට වර්ධනය වී ඇත්තේය. සෝගම් ආසියාවේ අර්ධ ගුෂ්ක ප්‍රදේශවල මෙන්ම අප්‍රිකාවේ තෙත් සර්ම කලාපයන්හිත් වැටෙන්නේය. අර්තාපල් මුහුදු මට්ටමේ සිට මීටර් දහස් ගණනක් උස කඳුකරයේත්, සර්ම කලාප වල සිට උතුරු කරයේ ආර්ටික් සමුද්‍ර වක්‍රයට අයත් වන ස්විඩනයට හා පින් ලන්තයටත් ගැලපී ඇත. කිහිපු ලෝකයේ ඕනෑම දේශගුණයකට උචිත වී ඇත්තේ ය.

ඒන පැලෑටියක සිට ලෝක ව්‍යාප්ත සාහිති නිවන බල වේගයක් බවට පත්වීම සඳහා හෝග වර්ග මෙම ගමන ආවේ සුමුදු මගක නොවේ. වරින් වර ලෝකයට දරුණු ප්‍රතිඵල ලබා දෙමිනි. 1870 දී මෙරටේ කෝපි වගාවට වූ විනාශයක් 1840 දී අයර්ලන්තයේ සිදු වූ අර්තාපල් විනාශයත් නිදසුන් දෙකක් පමණි.

මෙයට අමතරව, නව වගා රටාවන් හා රෝපන ද්‍රව්‍ය සමඟ තවත් සතුරු හමුදාවක් සටනට පිවිසී සිටිති. ඒ පලිබෝධයි. මේ සඳහා විවිධ සටන් සොයා යෑමට අද කෘෂි කර්මයට සිදු වී ඇත. ඒවා අතර, උචිත පොහොර වර්ග පලිබෝධ නාශක ආදිය මුල් තැන ගත්තත්, වඩාත් වැදගත් වනුයේ රෝග වලට හා කෘෂි ප්‍රහාරයන්ට ඔරොත්තු දෙන අන්දමේ උසස් මට්ටමේ බීජ නිපදවීමය.

එම ප්‍රශ්න වලට අමතරව ලෝකයේ අනෙක් රටවල් හා සැසඳීමේදී අඩු සම්පත් ඇති අපේ රටට, තවත් ප්‍රධාන ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු සැපයීමට සිදු වී තිබේ. එය නම් උචිත බීජ වලින් මෙරට ස්වයං පෝෂිත වී, බීජ සඳහා එතෙරට ඇදියන විශාල ධනස්කන්ධයක් මෙරටේ ඉතිරි කර ගැනීමයි.

මෙම අරමුණ ඉටුකර ගැනීම සඳහා මෙරට නිදහස් වූ දිනයේ සිට මේ දක්වා අපේ කෘෂි කර්ම දෙපාර්තමේන්තුව ඉමහත් වෙහෙසක් දරන්නේය. එම උත්සාහයන් නුදුරු අනාගතයේදී සාර්ථකවන ලකුණ පහළවී ඇත්තේය.

සංස්කාරක